

Emlékkép

(Apámnak)

Már lassan öt éve várlak vissza,
Nap nap után bandukolva
Gondolok arra a szörnyű napra,
Mely e világból elvett Tégedet!

Hogy miért és miként történhetett?
Nem tudom, csak a bánat és a szomorúság
Üli meg lelkem, hogy nem beszélhetek Veled!
Ki oly sokszor adtál magadból tanítást és ötletet!

Most is hallom hangodat, szemem összeszorítva,
Fülemet és agyamat régi emlékekbe visszairányítom.
Szinte most is itt Vagy, főzöd a kávé, mondod a magadét,
Hogy mit ne felejtsünk el, ha egy-egy fontos helyre mennünk kell!

Hiányzik a zsörtölődésed, a félbemaradt keresztretjvényed,
melyet nem fejeztünk be. Talán most ott fenn is ezt teszed,
mert a tudást, mit folyamatosan műveltél, átadtad nekem.
Hálás tőle az életem, köszönöm, s viszem tovább jellemed!

Még élhetnél! Ó, mily balga vagyok, hogy azt hiszem,
Ura és parancsolója vagyok a Világnak és az Életnek!
De élsz! Bennem, gyermekeimben, a végső hitemben, hogy
Isten Veled és Velem! Találkozunk újra egyszer!

Tiszafüred, 2023. március 20.